

Marian Przełęcki

Autobiografia

Filozofia Nauki 1/2/3, 401-402

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Autobiografia

Urodziłem się w 17.05.1923 w Katowicach. Studia wyższe odbyłem w latach 1945-1949 w Uniwersytecie Łódzkim, uzyskując dyplom magistra filozofii z zakresu nauk filozoficznych w roku 1949; pracę magisterską „O uzasadnianiu jednostkowych zdań psychologicznych o cudzych doznaniach” pisałem pod kierunkiem prof. Janiny Kotarbińskiej. Stopień naukowy kandydata nauk nadała mi w roku 1957 Rada Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Warszawskiego na podstawie pracy kandydackiej pt. „PozafORMALNE kryteria poprawności definicji w naukach przyrodniczych” (promotor prof. J. Kotarbińska. W roku akademickim 1958/59 przebywałem jako stypendysta PAN w Anglii, pracując tam pod kierunkiem prof. A. Ayera, prof. J. Woodgera i prof. R. Braithwaite'a. W roku 1961 uzyskałem stopień naukowy docenta na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. *Pojęcia teoretyczne a doświadczenie*. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk humanistycznych nadany mi został przez Radę Państwa w roku 1971, a profesora zwyczajnego w roku 1986.

Pracę zawodową rozpocząłem w roku 1947 w Uniwersytecie Łódzkim jako asystent w Katedrze Logiki. W roku 1952 przeniesiony zostałem do Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie pracowałem w Katedrze (a potem Zakładzie) Logiki na stanowisku asystenta (1952-1954), adiunkta (1955-1961), docenta (1961-1971), profesora nadzwyczajnego (1971-1986) i profesora zwyczajnego (1986-1993). W latach 1955-1961 zatrudniony byłem dodatkowo w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN w charakterze adiunkta w Zakładzie Logiki.

Jestem członkiem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (w którego pracach brałem udział jako wieloletni członek Zarządu Głównego i Zarządu Oddziału Warszawskiego) oraz Polskiego Towarzystwa Semiotycznego. Należę do komitetów redakcyjnych następujących czasopism naukowych: *Studia Logica*, *Studia Filozoficzne*, *Dialogue and Humanism*, *Erkenntnis*, *Grazer Philosophische Studien*, *Epistemologia* i

Filozofia Nauki. Od roku 1963 jestem członkiem Komitetu Nauk Filozoficznych PAN, a od 1970 członkiem Komitetu Narodowego Międzynarodowej Unii Historii i Filozofii Nauki; w latach 1975-1979 należałem do międzynarodowych władz Unii. Od roku 1984 jestem członkiem Międzynarodowego Instytutu Filozofii.

Główny kierunek moich zainteresowań stanowi semantyka logiczna języków i teorii empirycznych. W pracach poświęconych tej problematyce (w szczególności w monografii *Logika teorii empirycznych*), podejmuję próbę konstrukcji semantyki teorii empirycznych spełniającej określone postulaty formalne i filozoficzne; ma to być — pod względem formalnym — semantyka teoriomodelowa, pod względem filozoficznym — semantyka realizująca postulat tzw. semantycznego empiryzmu. W innych swych pracach rozważam pewne ogólne problemy semantyczne (takie jak problem analityczności zdań, czy nieostrości wyrażeń) oraz zagadnienia semantyki języków wykraczających poza język prostych teorii naukowych — takich jak język ocen, język metafizyki, język poezji itp. Odrębny rodzaj moich publikacji stanowią eseje o tematyce moralnej, prezentujące swoistą interpretację moralnych idei chrześcijaństwa.